

Jens Sørensen (Smørum): Det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejds-konference i Genève vedtaget Udkast til Konvention angaaende Landarbejdernes Forenings- og Organisationsret har som bekendt tidligere været til Behandling her i Tinget, men ved disse tidligere Forhandlinger har det ikke været muligt at opnaa Tilslutning hverken fra det konservative Parti eller fra Venstre.

Ved at læse i Rigsdagstidende har det ikke været mig muligt at finde ud af, hvad der har været den saglige Begrundelse for de to Partier til ikke at ville være med til at ratificere denne Konvention. Her er jo nemlig ikke Tale om at give Landarbejderne specielle Organisationsrettigheder, men her er kun Tale om at fastslaa, at Landarbejderne har samme Ret som andre Borgere til at danne Foreninger, en Ret, der i Forvejen er fastslaaet i Grundlovens § 85.

At det her paa Rigsdagen blandt Venstre og de Konservative har vakt nogen Modvillie at skulle være med til officielt at anerkende, at Landarbejderne har samme Foreningsfrihed som andre Borgere her i Landet, overrasker mig for øvrigt ikke; for gennem de 20 Aar, hvor jeg har deltaget i Arbejdet for at organisere Landarbejderne, har jeg mange Gange stødt paa Arbejdsgivere ude omkring paa Landet, om hvem man ikke just har kunnet sige, at de havde nogen blændende klar Forstaaelse af, at disse Bestemmelser i Grundlovens § 85 ogsaa gjaldt Landarbejderne. Men nu ser det ud til, at de to Partier er kommet til bedre Erkendelse, idet de i det andet høje Ting har givet deres Tilslutning til, at denne Konvention ratificeres, og det er naturligvis al Anerkendelse værd.

Ud fra de Erfaringer jeg har gjort ved mit Arbejde i Landarbejdernes faglige Foreninger, tillægger jeg det nogen Betydning, at det her fastslaaes, at Landarbejderne selvfølgelig har samme Organisationsret som andre Borgere i Landet. Men det er ikke blot for Landarbejderne her i Landet; at det er af Betydning, at denne Konvention ratificeres. Den største Betydning ligger vel nok deri, at jo flere Stater der ratificerer disse Konventioner, desto stærkere bliver Presset til ogsaa at gaa med for de Staters Vedkommende, som ønsker at staa udenfor.

Da Vedtagelsen af denne Konvention ikke nødvendiggør nogen Forandring af bestaaende Love, gaar jeg ud fra, at Sagen kan gaa igennem uden Udvalgsbehandling, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale

Forslaget til meget hurtig og velvillig Behandling.

Himmelstrup: Da et tilsvarende Forslag til Rigsdagsbeslutning om en Konvention angaaende Landarbejdernes Forenings- og Organisationsret sidste Gang var til Behandling her i dette høje Ting — det var i Rigsdagssamlingen 1924—25 —, afholdt Partiet Venstre sig ved den endelige Afstemning fra at stemme for en Ratificering af denne Konvention. Partiet gjorde ikke dette, fordi man var en Modstander af Konventionen og dens Indhold, men fordi vi ansaa den for at være saglig ganske overflødig, idet Grundlovens § 85 tilsikrer de danske Landarbejdere den Forenings- og Organisationsret, som denne Konvention netop omhandlede.

Der er imidlertid siden den Tid sket det, at man fra det internationale Arbejdsbureau Side meget indtrængende har fremholdt, at det vilde være af Betydning, om denne i Genève vedtagne Konvention kunde blive ratificeret af et saa stort Antal Stater som muligt, fordi det vilde lette Opnaaelsen af Forenings- og Organisationsretten for Landarbejderne i de Lande, hvor de ikke, saaledes som Tilfældet er her i Danmark, har en grundlovsmæssig tilsikret Ret i saa Henseende. Vi for vort Vedkommende kan kun ønske, at Landarbejderne i andre Lande maa opnaa den samme Forenings- og Organisationsret, som Landarbejderne har her i Landet.

Jeg maa sige, at jeg kan ikke tro, at den ærede foregaaende Taler har Ret i, at Vedtagelsen af denne Konvention kan have nogen som helst Betydning for Landarbejderne og deres Forenings- og Organisationsret her i Landet. Naar det er en grundlovsmæssig fastslaaet Ret, saa er den saa sikret, som den overhovedet kan være ved Lovgivningsforanstaltninger. Da Forholdet imidlertid er det, at man fra Arbejdsbureauets Side tillægger det nogen Betydning, at ogsaa Danmark ratificerer Konventionen, selv om dette ikke har nogen Betydning for vort Lands Vedkommende, og da endvidere Forholdet er det, at det ikke medfører nogen Ændring i bestaaende Lovgivning her i Danmark, saa kan vi fra vor Side denne Gang give det her foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning vor Tilslutning ved at stemme for det.

Fibiger: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mente, at det var af stor Betydning for Landarbejderne at faa